

ВІЛЬНА ЗОНА
СВОБОДНАЯ ЗОНА
FREE ZONE

Анотація

У Розділ «Вільна зона» ввійшла «композиція» текстів московського режисера Бориса Юхананова під загальною назвою «Нагадування Норми», що являє собою цілісне висловлювання про сучасний театр. Цей лист до Міністра культури як художній маніфест, тези до проблем театру, щоденникові записи, театральні враження, розмова з театральним критиком Альоною Карась, думки про професію театального критика. І традиційно, в Розділ включена публікація нової п'єси — цього разу п'єса сучасного французького драматурга Матея Вішнека «Уяви собі, що ти Бог», в українському перекладі Неди Нежданой.

Аннотация

В Раздел «Свободная зона» вошла «композиция» текстов московского режиссера Бориса Юхананова под общим названием «Напоминание Нормы», представляющая собой целостное высказывание о современном театре. Это письмо к Министру культуры как художественный манифест, тезисы к проблемам театра, дневниковые записи, театральные впечатления, разговор с театральным критиком Аленой Карась, мысли о профессии театрального критика. И традиционно, в Раздел включена публикация новой пьесы — на этот раз пьеса современного французского драматурга Матея Вишнека «Представь себе, что ты Бог», в украинском переводе Неды Нежданой.

Summary

The chapter Free Zone includes an «arrangement» of texts written by Moscow theatre director Boris Yukhananov under the general name A Reminder of the Norm, representing an integral utterance about the modern theater. It comprises a letter to the Minister of culture as an artistic manifest, theses regarding the problems of theater, diary records, theatrical impressions, a conversation with the critic Aliona Karas', as well as ideas concerning the profession of a theatrical critic. And, traditionally, the Chapter includes the publication of a new play — this time, it is a play by the contemporary French playwright Matei Vicniec Imagine, you are God translated into Ukrainian by Neda Nezhdana.

Тексти Бориса Юхананова, представлені ним до друку в цьому Альманасі, можуть укластися у певну брошурку-пам'ятку. Це панорамний погляд на сучасний театр зсередины театрального процесу. Погляд однієї людини, яка виступає в різних своїх іпостасях: практика, теоретика мистецтва, глядача, просто колеги. Написані приблизно 10 років тому, деякі з цих текстів були опубліковані в різних російських виданнях. Проте цілісне послання вони складають разом: лист до Міністра культури як художній маніфест, тези до проблем театру, щоденникові записи, театральні враження, розмова з критиком Альоною Карась, думки про професію театрального критика. Дискретні блоки роздумів об'єднані однією темою: «Мистецтво — не фабрика з виробництва споживачького корму, а священний гай, де зрощується дух і куди повертається НОРМА». Не знаю, чи застаріли викладені в цих текстах постулати в сучасній Росії, але для України вони й досі вкрай актуальні. Нині, при переповнених залах так званих академічних театрів, виглядає своєрідним юродством, коли ти, театрознавець, який досліджує акторські технології, говориш, що не ходиш до театру, бо не бачиш там предмета для наукового дослідження. Адже той театр, який ти любив і знав, зараз просто не існує, принаймні в українській столиці. І на запитання, а який же це театр, мусиш з поваги до співбесідника читати лекцію про пошуковий театр, а це, як ви розумієте, виглядає вкрай недоречно і безглуздо не в лекційній залі.

Режисер Борис Юхананов уміє дуже точно називати речі і процеси своїми іменами. І ще він багато років веде щоденник, в якому записує свої сни, режисерські експлікації, вірші, художні маніфести, осо-

бисті події, театральні враження, випадкові розмови, ідеї... через кому, в єдиній, цілісній тканині життя творчої людини.

Ці тексти, ніби уривок з його щоденника, з його життя — життя Режисера.

Наталія Шевченко